

MDCCCIX — MCMIX

ALOCUCIÓ
DE LA
JUNTA ORGANISADORA
DE LA COMMEMORACIÓ DEL
PRIMER CENTENARI
DE LA
GUERRA DE LA INDEPENDENCIA
A BARCELONA

BARCELONESOS:

La commemoració entusiasta de la heroica Guerra de la Independència, que desde'l Dos de Maig prop passat, venen celebrant les poblacions d'Espanya, qui ab la sua sanch es- crigueren los més gloriosos passatges de la epopeya nacional del any 1808, nos convida y excita falaguerament a juntar la nostra veu al himne patriòtic que retruny desde Bailén a Gerona, tornant axí per les glories de la nostra aymada ciutat, puix que també ella alsà lo seu bras potent, y donà la sua sanch generosa, pera rebatre la opresió tirànica, y rompre'l jou d'esclavatge que l'Estranger volia repblarli al coll.

Es de justícia que, noblement enorgullits de les gestes dels nostres passats, paguem un digne homenatge d'admiració, als compatricis qui, no podent combatre al tirà dins dels murs de la ciutat, de la que s'havia ensenyorit traydorament lo 29 de Febrer de 1808, y des llavors la ocupava militarment, dexaren llurs cases, y corregeren ab jovenívol entusiasme a posarse baix la bandera de Sometent que per tot arréu s'era alsada, pera defendre la estimada independència de la Patria; y de justícia es que'l paguem no menys a ne'ls altres qui, obligats a romandre dins la ciutat, ò creyent que era un dever no abandonar-la, se llensaren a la arriscada tasca de conspirar seguidament pera llibertarla, sacrificanhi'ls cabals y la propia vida.

Personificació eminent d'aytals generosos ciutadans foren aquells insignes barcelonins qui'l día 3 de Juny de 1809 van ser sacrificats en les ares de la Patria, en lo glacis de la enderrocada Ciutadela per lo crim honrosíssim d'haver treballat, desgraciadament debades, en la llibertació de Barcelona, y haver confessat valentment son lloable desitx, devant dels Jutges opresors, los quals, conseqüents ab los seus tirànichs principis de dominació, los condemnaren a mort.

Barcelona ha cregut sempre que tenia'l dever d'oferir un testimoni d'admiració y regonexement als qui en tot temps ha anomenat los *Màrtirs de la Patria*, y axí es que'ls noms d'Aulet y Massana, junt ab los dels Pares Pou y Gallifa, y'l del sargento Navarro, han romàs indelebles, més que si fossen esculpits en un bronzo, en la memoria dels nostres pares, y la sua gesta viu encara en lo nostre pensament, com una de les més heròiques de les apreses en la nostra infantesa. Ja l'any 1813, quan l'invasor no havia sortit encara de la nostra ciutat, un aplech de catalans va elevar desde Càdiz una esposició al Rey demanant que'ls cinch heròichs barcelonins fossen declarats *Benemèrits de la Patria*, y que en lo mateix punt hont foren sacrificats ò en un altre que's cregués avinent, s'axecàs un monument a la sua memoria. En 1815, primer any de la desocupació francesa, la nostra ciutat demostrà palesament l'alta estima y la fonda veneració que sentia pels seus hèroes, quan, apressurantse a desenterrar les llurs despulles que jeyan en la sorralenca platja del Fort Pío, junt ab les de Lastortras, Portet y Mas, los tres entusiastes fills del poble, qui tractaren d'impedir l'execució d'aquells, y les transportà a la Catedral (hont encara's guardan), en mitx d'una imponent manifestació cívich religiosa presidida per les Autoritats totes, no sens haver cremat abans, al impuls d'una tendra inspiració popular, lo pal y la forca, en que s'havia executat la tirànica sentència. Després, no's va passar temporada de pau en la nostra somoguda ciutat, que no's ressucitàs lo pensament de pagar lo deute d'agrahiment, reconegut de tots, sent tan viu y general lo desitx, que per molts anys va figurar entre les Comissions Municipals la del Monument als Màrtirs de la Guerra de la Independència; fins que, per fi, en 1881, l'Ajuntament en Consistori, va pendre l'acort d'executar lo monument, si be, per causes desconegudes, tan lloable resolució resta incomplimentada.

Ab aytals antecedents, y participant d'aqueix desitx mil voltes esteriorisat, los qui soscriuen, s'ense més autoritat ni prestigi que'ls que pot comunicar un pregón amor a la Patria, considerant que cap altre ocasió pot presentarse més escayent pera realisar lo vot unànim de Barcelona, que lo complirse la data secular d'aquella tragedia immortal, data que esdevé, com es sabut, lo pròxim 3 de Juny, s'han constituit en Junta pera promoure la erecció d'un Monument commemoratiu dels nostres Màrtirs, pera lo qual, atenent a que convé que ensemps sia sepulcre de les sues glorioses despulles, insepultes encara, ha escullit ab anuencia del Excelentíssim Capítol Catedral, qui secunda ab entussiasme la idea, una capella de son magnífich claustre, y ha encarregat sa execució a un eminent escultor català, confiant axí satisfacer los justíssims desitxs de la generació present y de la passada, provant al meteix temps pera les venidores, que ni les preocupacions de la vida industrial moderna, ni la febre que encomana als esperits lo vol neguitós de l'actual cultura, han pogut fer minvar en los cors catalans, ni l'admiració fervent a l'abnegació generosa, ni'l provat amor a les glories de la Patria.

Ab tot, desitjosa aquesta Junta, y més que desitjosa, freturosa de revestir la sua humil iniciativa ab lo esplendor d'un reconegut y elevat prestigi que ella en cap manera podria comunicarli, ha cregut un dever acudir a les dignes e ilustres Autoritats de la Ciutat, pera que, com la més alta representació que son de la metexa, se dignassen pendre baix los seus auspicis aquesta empresa, y acceptarne la Presidencia d'honor, que ja naturalment les hi correspón, a fi de que assolezca la més pujada expressió l'homenatge que Barcelona va a tributar als seus insignes hèroes.

Una volta aquesta Junta ha assolit tan senyalat com immerescut favor, se dirigeix als seus concitadans, y ab plena confiança de ser escoltada, los convida a pendre part ab lo seu òbol, per modest que sia, en la erecció del cobejat Monument, y ab la sua presencia, en los actes que, anunciats oportunament, constituiràn la Commemoració secular, dedicada per la Ciutat Comtal a la gloriosa Guerra de la Independencia espanyola.

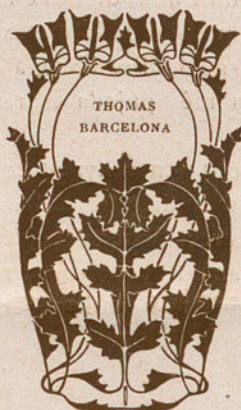
Barcelona. — Febrer de 1909.

JUNTA DE HONOR

LOS EXCMS. SRS. CAPITÁ GENERAL; BISBE DE EUDOXIA, VIC. CAP.; GOVERNADOR CIVIL; PRESIDENT DE LA AUDIENCIA; PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ; ALCALDE CONSTITUCIONAL; RECTOR DE LA UNIVERSITAT; COMANDANT DE MARINA; GOVERNADOR MILITAR; DELEGAT DE HISENDA.

JUNTA DIRECTIVA

LO PRESIDENT, *Joseph Gasia, canonge*. — LOS VISPRESIDENTS, *Joaquim Barraquer y Francesch Puig y Alfonso*. — LO TRESORER, *Sergi Singla*. — LO CÒMPTADOR, *Emili Ragull*. — LO SECRETARI PRIMER, *Pau Sáenz*. — LO SECRETARI SEGON, *Joseph Maria Milá y Camps*. — LOS VOCALS, *Arcadi Arquer, Francesch Carreras Candi, Marcell Coll, Lluís de Dalmases, Paulo Maria d'Emili, Andréu Garriga, Andréu Gassó, Pere G. Maristany, Manuel Mercader, Joan Pelfort, Carles Pirozzini, Narcís Plá y Deniel, Domingo J. Sanllehy, Joseph Tapis*.

EXTRA DO. 10308

Los señores don Juan de Borja y don Juan de Borja, hijos de don Juan de Borja y doña Catalina de Borja, por un lado, y don Juan de Borja y don Juan de Borja, hijos de don Juan de Borja y doña Catalina de Borja, por otro lado, han celebrado un contrato de compraventa de un terreno sito en el barrio de San Juan de la Cruz, de la ciudad de Barcelona, a cuyo fin se ha otorgado el presente instrumento de escritura pública.

En fe de lo cual, yo, el notario de esta ciudad, he otorgado el presente instrumento de escritura pública en la forma y tenor de lo que se expresa en el presente instrumento de escritura pública, en la ciudad de Barcelona, a los diez y seis dias del mes de mayo de mil novecientos y tres años.